

هو الأبهى

مدینه

جناب حسین ابن الوکیل جناب علی ابن الوکیل جناب نورالله ابن الوکیل امةالله عزّیه بنت الوکیل امةالله ضلع الوکیل امةالله
ملکه بنت محمد شجاع علیهم و علیهنّ بهاء الله الأبهى ملاحظه نمایند

هو الأبهى

سبحانک یا الهی اشهدک و ملائکة قدسک و ملاً افکک الأعلى و سکّان ملکوتک الأبهى بآئننى ما تمّیت فی روحى و ذاتى و
کینونتى الا العبودیة لعنتک السّامیة و الرّقیة فی باب حضرتک العالیة و لم یحل فی مذاقى الا حلاوة کلمة دلّت علی عبودیّتى و
لم یلذّ مشامى الا من رائحة طیبة انبأت عن ذلّى و فقرى و فاقتى فی ساحة عزّتک القدیمة ای ربّ احفظنى فی صون حمايتک
عن کلّ شائبة الا ما اتمنّى و احرسنى بعین حفظک و کلاعتک عن کلّ نائبة لا ترضاها فانى لأرجو من عبادک الأمناء الأزکیاء
الأتقیاء و التمس من ارقائك الأصفیاء الأولیاء الثّقباء الثّجباء ان یخاطبونى بعدالبهاء و یتروکوا کلّ صفة و کلّ نعت و کلّ مدح و
کلّ ثناء الا هذا الثّناء الجلیل و هذا التّعت الّذی ینشرح به صدرى و ینتعش به روحى و یفرح به قلبى و ینسرّ به فؤادى و تستبشر
به کینونتى و یتنور به ذاتى ای ربّ احفظنى عن کلّ لقب و صفة و اسم ینطق به لسان احبائک الا کلمة العبودیة لجمال بهائک
و الآیة الدّالة علی الفقدان و الاضمحلال عند ظهور اثر من آثارک انک الحافظ الحارس الصّائن الحارز الکریم الرّحمن الرّحیم

عبدالیهاء عباس